

[Socialministeren]

firkloverregeringen som asocial. På ét område har man haft et egentligt initiativ, nemlig på førtidspensionsområdet. Her lykkedes det til gengæld også at nå en fornuftig løsning i forligsdrøftelser mellem socialdemokratiet og de fire regeringspartier.

Nu er det jo trods alt ikke mere end 9 måneder siden, vi havde en socialdemokratisk regering, og den daværende socialdemokratiske regering kom jo også med et økonomisk udspil, i hvilket der indgik en lang række forslag til besparelser. Jeg synes, der er grund til i dag at minde folketinget om, hvad det var for forslag, den socialdemokratiske regering dengang havde.

Når man her i eftermiddags hørte, med hvilken forargelse i stemmen hr. Erik B. Smith kunne kritisere regeringen for at have reduceret underholdsbeløbet efter bistandsloven, vil jeg da godt for en ordens skyld sige, at denne regering har reduceret underholdsbeløbet lige bestemt på samme måde som den, den socialdemokratiske regering havde forslag liggende om.

Ser vi på daginstitutionsområdet, hvor hr. Erik B. Smith talte om de stigende takster, vil jeg gerne sige, at den daværende socialdemokratiske regering havde et forslag, der var meget tæt på det, regeringen foreslog folketinget, men som desværre ikke kom igennem, nemlig en gradvis afvikling af de kommunale tilskud til nedsættelse af taksterne og samtidig indførelse af en forbedring af fripladsreglerne. Den daværende regering havde nøjagtig den samme idé og det samme forslag liggende.

Ser vi på den varighedsbegrænsning på 2 år, som blev indført på sygedagpengeområdet, og som socialdemokratiet, da det kom i opposition, stemte imod, så må vi konstatere, at det også var den tidligere socialdemokratiske regerings forslag.

Ser vi på børnetilskudsområdet, så lå der fra den tidligere regering et forslag om en skærpet indtægtsregulering af børnetilskuddene, der skulle give en besparelse på 200 mill. kr. Det forslag fremsatte den nye regering også, men da det kom i folketinget, var socialdemokratiet i opposition ikke hjemme.

Der var altså en serie af spareforslag på det sociale område, som ikke bare var tanker i den tidligere socialdemokratiske regering, men konkrete forslag, der blev præsenteret for de andre partier ved de forhandlinger,

der fandt sted i slutningen af august og begyndelsen af september sidste år.

Men det mest ynkkelige, vi har oplevet fra socialdemokratiets side, er i virkeligheden den debat, der har været om det såkaldte ungdomscirkulære eller sultecirkulære, hvor vi oplevede socialdemokratiet undsige min socialdemokratiske forgænger på socialministerposten. Jeg vil næsten gætte på, at hvis socialdemokratiet stadig væk havde været i regering, da den sociale ankestyrelse i 2 tilfælde undsagde cirkulæret, så havde den regering naturligvis også følt sig foranlediget til at stramme reglerne op, så der ikke var tvivl om retsgrundlaget.

Socialdemokratiet har altså haft en lang række helt konkrete forslag om, hvordan man skulle spare på det sociale område. Ser vi bort fra karensdagslovgivningen, ser jeg egentlig ikke så store forskelle mellem de forslag, der er gennemført under den nuværende regering, og dem, der lå klar i den tidligere socialdemokratiske regering.

Og så til debatten om økonomien for de mennesker, som efter 9 måneders bistandshjælp kommer ned på en lavere sats. Her var den socialdemokratiske ordfører, hr. Heinesen, jo også meget forarget og sagde, at det netop var et udtryk for, at den nye regering først og fremmest ramte de svage grupper. Der er måske grund til at nævne, at niveauet for de mennesker, der efter 9 måneder kommer på varig hjælp, ikke er opfundet af den nuværende regering. Det har været gældende, siden bistandsloven trådte i kraft i 1976.

Tager vi den seneste bistandslovsstatistik, som dækker året 1981 – det var, mens vi havde en socialdemokratisk regering – var der 10.000 mennesker, som var på denne sats. Jeg siger ikke, at der er tale om nogen høj sats. Jeg siger bare, at der var 10.000 mennesker, der var på en sats, som altså blev accepteret af den socialdemokratiske regering. Og ser vi på forslaget her, hvad er så forskellen? Forskellen er den, at ud over varig hjælp-satsen er der mulighed for at give hjælp til boligudgiften, hvis der ikke kan findes en billigere bolig, nemlig en hjælp, der består i differencen mellem lejen for en billig bolig og lejen for den bolig, den pågældende bor i.

Hr. Heinesen siger, at en enlig efter disse regler får ca. 3.000 kr. om måneden. Jeg vil godt tage det eksempel, som hele tiden flore-